

بەرسىيارىە تىيەكى پتەو دژى كۆلۆنىالىزم

ژان پۆل سارتەر و جەنگى ئەلجەزاير

لە فارسىيەو: ئىدا
قادرى

ئان ماتيۆ

لە فارسىيەو: ئىدا قادرى

ئەگەرچى لە سەردەمى شەرە داگىركارىيەكاندا و بەتايبەت پاش شۆرشى توسەن كە دەستپىكەرى شەرى ئەلجەزاير بوو، پىككەوتنى مېدىيى و سەركوتكردىنى پۇلىسى بە شىۋەيەكى بەرئلا و لە فەرانسادا زال بوو، بەلام پرووناكبيرانى بەناوبانگ، توانىيان خۇيان لەو كەشەي بە سەر ولاتدا زال بوو، جيا بكنەو و لە تەنىشت تەفگەرە سەربەخۇي خوازيبەكانەو بوەستى. زان پۇل سارتەر لەو كەسانە بوو كە پۇژنامەگەلىكى وەكوو ئىكسپرېس يان تومى مودېرن، سەرەراي مەترسى قەدەغە بوون، گوتارەكانيان چاپ و بلاو دەكردەو. بە ئاشكرا بوونى ئەشكەنچە كە لە لايەن دەولەت و مېدىا فەرمىيەكانەو رەت دەكرايەو، ئەم نووسەرە بە تايبەت مىكانىزمى سىستى سەركوتكارى كولونىالىزمى شىتەل كردهو. بەرپرسىارىيەتتە كە تەنانەت ئەمرويش لىوانلىپو لە وانەي گەورە. لە نۇفەمبەرى 1954دا شەرى ئەلجەزاير بە شۆرشىك بە ناوى توسەنەو وە Toussaint دەستى پى كرىد. ئەم جەنگە ببو بەتە سەرەككى زۆرىك لەو مېدىيانەي كە بەناوبانگترىن نووسەرەكان نەك پرووناكبيرە مېدىايە مامناوئەندەكان، گوتارىيان بۇ دەنووسى. هەر لەم كاتەدا بوو كە زان پۇل

سارتەر بە هەلوئىستوناندنى سىمبولىك لە قەبوولكردىنى بەرپرسىارىيەتى پۇشنىبانە، بە شىۋازى تايبەت بە خۇي، هەموو هەولكى خۇي خستە گەر بۇ ئاشتى تىوان دوو گەلەكە. بەرپرسىارىيەتى دەرپرىنى پۇژنامەي «سەردەمى نوئى» Temps Modernes لە جەنگى ئەلجەزايردا بەر لە هەلوئىستوەرگرتنى زان پۇل سارتەرى بنىادنەر و سەرنووسەرى گۇفارەكە پرووى دا. لە مانگى مەيى 1955دا ئەم گۇفارە ژمارەيەكى تايبەتى سەبارەت بەم گۇتوگۇيە و لە مانگى نۇفەمبەردا گوتارىكى لە ژىر ناوى «ئەلجەزاير جياوازە لەگەل فەرانسا» دا بلاو كردهو. ئەنجامەكە پروون و ئاشكرا بوو. بە درىژايى جەنگەكە چەند جارىك سەردەمى نوئى داخرا. چوار جار لە ئەلجەزاير و جارىكىش لە فەرانسا. لە مارسى 1956دا، بەكەمىن گوتارى سارتەر سەبارەت بەم بابەتە چاپ كرا. ئەو لە گوتارىكدا لە ژىر ناوى «كولونىالىزم سىستەمە»، دەقى گوتارەكەي خۇي كە لە گردبوونەوئەيەكدا كە بە بۇنەي ئاشتى لە ئەلجەزاير، لە 27 ژانويەي 1956، لە سالۇنى فاگرامى پارىس لە ژىر چەترى شاندى كرادارى پرووناكبيران دژى بەردەوامىي جەنگ لە ئەلجەزىرەدا خۇيئىدبوويەو، بلاو كردهو. ئەم

گوتارە پىكارە سىياسى و ئابوورىيەكانى كولونىالىزم لىك دەداتەو و خەبات دژى ئەم «سىستەم»ە رادەگەنىت. سەرەراي ئەمە، وشىارىي دژە كولونىالىزمى سارتەر نە لەم بەروارەو دەستى پى كرىدو و نە دەگەرپتەو بۇ قىامى توسەنى 1954ى ئەلجەزاير. ئەم پرووناكبيرە، هەر لە چەند سال بەر لەو، پىشتىگىرىي خۇي بۇ ئارمانجى نوئى دەستوورى لە توونس و «سەربەخۇي» لە مەغرىب كە لە سالى 1948 لە كونگرېسەكەيدا بەشدارىي كرىدو، دەر دەبرى. لە سالى 1952دا لەگەل پۇژنامەي فەرەت عەباس بە ناوى «كۆمارى ئەلجەزاير» گۇتوگۇيەكى كرىد و لە پايىزى 1955دا، پىشتىگىرىي خۇي بۇ شاندى كرادارى پرووناكبيران دژى بەردەوامىي جەنگ لە ئەلجەزاير، دەر برى. فرانسىس جانسون Francis Jeanson، يەككى لە يارىدەدەرانى سەردەمى نوئى كە لە دىسەمبەرى 1955، لە گەل كۆلپتىي هاوسەرى، «ئەلجەزايرى ياخى» بلاو كرىدو، كارىگەرىي هەبو لە سەر گۇرانىي بىروراي ئەم فەيلەسووفە. ساتى راستەقىنەي قەبوولكردىنى بەرپرسىارىيەتى «كەسى» سارتەر لە 1956دا پرووى دا. لە ژانويەدا، گى مولن Guy Mollet كە سەرۆكى لقى فەرنسىي ئىونەتەوئەيى كرىكارى

نووسینه کانی
سارتهر که له
نیوان مارسى
1956 و ئاپریلی
1962 دا چاپ بوو
وهها ههیه جانیکی
جهدەلی و
ئازایه تییه کمان
پیشان دەدات که
لهم سهردهمەى
ئیمەدا بهسهختی
دهبیریت

بوو، مینیان چاند. ئەم ههولدانانه بوو تیرۆرکردنی سارتهر ههچ لهو جموجووله ساختانه نهدهچوو که هه نووکه بو بردنه سهرهوهی ئاستی فرۆشی بهرهه مێک یان هاندان بوو گهتوگۆکردن له سهر ئەو بهرهههه له لایه میدهیکانهوه، دهکرین.

له 1957 دا، نووسهر و چیرۆکنووسی تونوسی، ئالبیر میمی Albert Memmi که پیشتر «رووخساری داگیرکهر» ی بلأو کردبووه، «رووخساری داگیرکراو» چاپ دهکات و یهکه مین ههلبژارده کانی له بلأوکراوه کانی سهردهمی نووی و ئیسپری Esprit دا بلأو دهبیتهوه. سارتهر له ژماره ی ژووویه- ئووتی سهردهمی نووی و له گوتاریکدا که دواتر دهبیته پیشهکی ئەم بهرهههه، بهرهههه که دهناسییت.

له نووسراوی سهرهوه، بابتهی توندوتیژی که له مانگی مارسى سالی پيشوو له «کولونیا لیزم سیستمه» دا باسی لیهو کرابوو، پتر لیک دهدریتهوه. سارتهر، ههروهه جخت له سهر ئەم خاله دهکاتهوه که: «داگیرکاریه کانی به توندوتیژییهوه کراون؛ چهوساندنهوهی له راده بهدهر و سهروکتاری، وای کردوه توندوتیژییه کانی بهردهوام بن و له ئەنجامدا پیویست بکا لهو شوینانه دا هیزی سهربازی جزووری هه بیته. کولونیا لیزم ئەو مروفانهی وا ناچار کراون ملکه چیان بن له مافی

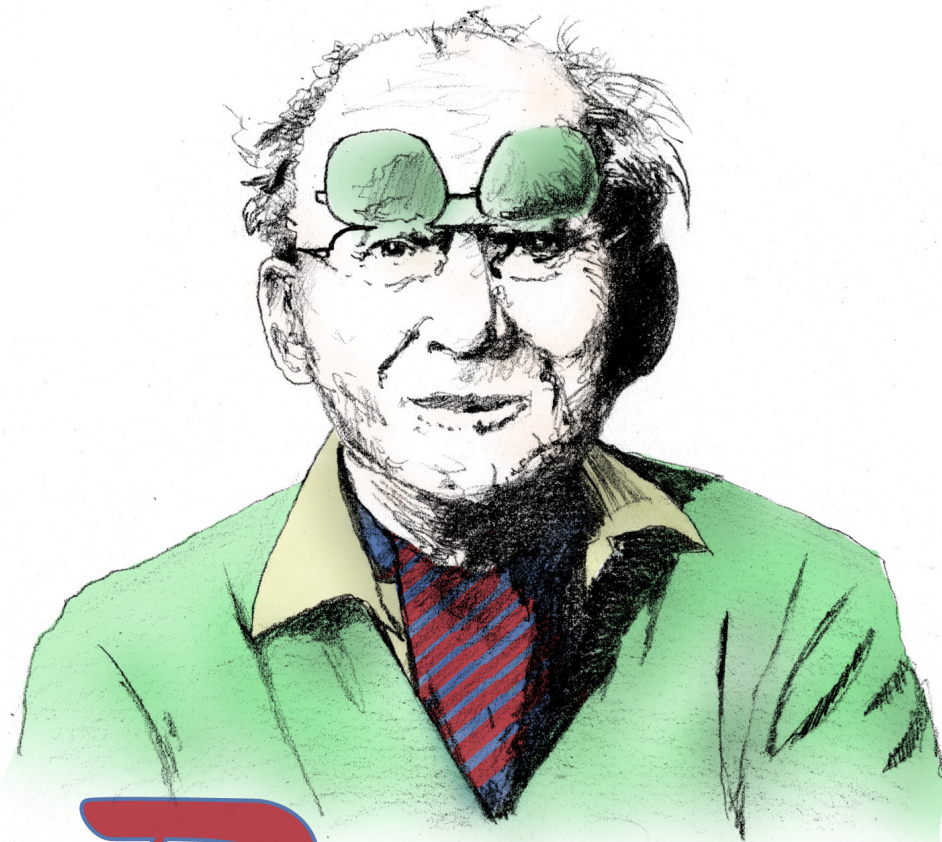
(SFIO) بوو، بوو به سهروکوه زیران. ئەو پاش دوو مانگ، لهو مهجاله تایه تهی دهستی کهوتیوو بوو قولتر کردنهوهی شهههه که لکی وهگرت. کۆمۆنیسته کانی به پشتگیریکردن لهم رهته، که لینیکیان خسته نیوان پیوه نندییه کانی خویان و سارتهرهوه و له نۆقه مبهردا، کاتیک حیزبی کۆمۆنیستی فهرانسا رازیوونی خوی له داگیرکردنی ههنگاریا له لایه زریپۆشه کانی سۆفیه تهوه دهه بری، ئەم لیکدا برانه کامل بوو. ههه بهو جوهری که محمهدهه رهبری له سالی 1996، رووداوه کانی به دروستی دهگپرتیهوه: «لهو ساته به دواوه، ئەو دهکهوینته سهر ریپازیکی پهفتاری- ئەخلاقی تایهت و له بهر پیوه نندیی بهردهوام بابته تیکی میژوویی تازهتری بوو روون دهبیتهوه که له پرۆلیتاریایش رادیکالتره: وانا داگیرکراوه کانی. ئەمهیش بوو ئارمانجی ئەلجه زاير زور به سوود بوو.»

نووسینه کانی سارتهر که له نیوان مارسى 1956 و ئاپریلی 1962 دا چاپ بوو، وهها ههیه جانیکی جهدهلی و ئازایه تییه کمان پیشان ده دات که لهم سهردهمەى ئیمەدا بهسهختی دهبیریت. ژبانی ئەم فهیله سووفه له مهترسیدا بوو، سازمانی ئهترهشی نهینی (OAS) دوو جار له شوقه کهیدا که له کۆلانی ناپلیون پوناپارت

ئىنسانى بېشەش دەكا و ئەوان بە زۆر
لە ھەژارى و نەزانى يان بە قەولى
ماركس لە دۆخى «لە خوارووى
مروڤ» دا بھيڤتتەو. لە راستييدا
پەگەزپەرسى لە رېكخراوھ كاندا، لە
سروشى ئالۆگۆر كىردن و وەبەرھيئاندا
پەگى داكوتاوھ.»
ھەر بەو جۆرەى محەمەد حەربى
بە بېرمان دەخاتەو، لە بەرانبەر
دوانەى چەوساوھ و چەوسپنەردا
كە لە كۆمەلە گوتارەكانى سارتەردا
بەردەوام دووبارە دەبېتتەو، دوانەى
داگيركەر و داگيركراوئىش بەردەوام بە
شپۆھى و پىرايى و لە پىئوھندى لەگەل
ئەوھدا دەبېنرېت. ستەمى داگيركارى
لە يەك كاتدا ھەم لە بېچمى ئابوورى
و ھەم لە بېچمى ئيدولۆژيكا دەر
دەكەوئىت و بابەتى «لە خوارووى
مروڤەوھ» دەبېتتە تەوھرى سەرەككى
ئەو گوتارانەى سارتەر سەبارەت بە
جەنگى ئەلجەزايىر دەبانووسپت.
كەواتە، توندوتىژى، بېچمگەلى
جياوازى ستەمكارانە لە خو دەگرېت.
ئەم فەيلەسووفە لە رۆزانى پاش
واژۆر كىردنى قەراردادى ئىقيان Evian لە
ئاپرىلى سالى 1962دا ديسانەوھ باسى
ئەم پرسە دەكاتەو. لە گوتارېكا
لە ژيىر ناوى «خەوگەرەكان» ناپەزايى
و توورپەيە دانەمركاوھ كەى بەباشى
دەبېنرېت: «دەبېت بلىم كە ھېچ
چىگاي پەزنامەندى نېيە: حەوت سالى

پەبەقە فەرانسا وەكوو سەگىكى شپىتى
لى ھاتوھ، كە مەنچەلېكيان بەستېت
بە كلكيەوھ و ھەر رۆژ پتر لە رۆژى
پيشووتر لەو دەنگەدەنگەى خو
دروستى كىردوھ، دەتوقىتت. ئەمرو
لە ھېچ كەس شاراوھ نېيە كە ئىمە
گەلېكى ھەژارمان برسى و داماو و
پەشەكوژ كىردوھ تاكوو چۆك دابدات.
ئەم گەلە ھېشتا ھەر ماوھ، بەلام بە
چ بەھايەك.»
بېرى «لە خوارووى مروڤەوھ»
لەوئوھ سەرچاوھ دەگرېت كە بە
بىراي سارتەر، داگيركراوھ كان «لە
لايەن سىستېمىكى چەوسپنەروھ لە
ئاستى ئاژەلدا ھېلراونەتەوھ» كە ھەم
لە نكۆلېكردن لە مافەكان و ھەم
لە نكۆلېكردن لە كەلتوردا پەنگى
داوھتەوھ، ئەمەيش بە پىچەوانەى ئەو
مافى مروڤەوھىە كە فەرانسا بەردەوام
درووشمى بۆ دەدات.
يەكېك لە نووسپنە بەناوبانگەكانى
سارتەر بە شپۆھىەكى تايبەت
جەخت لە سەر ئەم بابەتانەى
«توندوتىژى» و «لە خوارووى
مروڤەوھ» دەكاتەو. مەبەستمان
ئەو پىشەكېيە كە لە سىپتەمبەرى
1961دا بۆ «نەفرەتلىكراوھ كانى زەوى»
لە نووسپنى فانون دەنووسپت. ئەم
دەرووناسە مارتىنيكېيە چوھتە ناو
پىزەكانى خەباتى سەربەخۆيخوازانەى
ئەلجەزايىر و بوھتە ئەندامى

حكومەتى كاتى كۆمارى ئەلجەزايىر
و يەكېكە لە بەرپۆھبەرانى گۆڤارى
ژيىر زەمىنى ئەلموچاھىد. فانون لە
رېگاي بەرھەمگەلېك وەكوو «پىستى
سپى، دەمامكى پەش» 1952 و «سالى
پىنجەمى شوپشى ئەلجەزايىر» ھوھ
1959 دەناسن. يەكترناسپنى نەك تەنيا
پرووناكېيرانە، بەلكوو براپانەى ئەم دوو
كەسە دەبېتتە ھاوپىئەتى و لە سەر
ئەو رېيازە دەپرات كە سارتەر لە
سەرى دەپرات.
نەفرەتلىكراوانى زەوى نامىلكەيەكى
كورت و پوختە سەبارەت بە خەباتى
دژە كولونىاليىزمى و جىھانى سىپەمىوھ
كە بەوردىيەوھ رېكارى توندوتىژى كە
داگيركەر بۆ چەوساندنەوھى گەلى
چەوساوھ داي پشوتە، شوڤقە دەكات.
سارتەر لە پىشەكېيە كەيدا بەبى ھېچ
وھستاتىك بەرگرى لە تىزەكانى فانون
دەكات و تەنانەت بە پى شپۆاز و
سەلىقەى تايبەت بە خو داگېريان
دەكات. بۆ نمونە سارتەر دەنووسپت:
«فەرمان ئاواھايە: دانىشتوانى ناوچە
داگيركراوھ كان تا ئاستى مەيموونگەلى
گەشەسەندوو بھپنە خواروھ تاكوو
پاساويك بېت بۆ ھەلسوكەوتى
داگيركەران كە بە چاوى ئاژەلانى ناو
كېلگەوھ سەپرى ئەو خەلكە دەكەن.
ئامانجى توندوتىژى داگيركەرانە
تەنيا ئەوھ نېيە كە ئەو خەلكە دىلە
ناچار بكات رېزيان لى بگرن، بەلكوو

Ricoeur

ههول ددهن ئهوانه له مرۆفبوون به تال بکهنهوه. تهنانهت سل لهویش ناکهنهوه نهریتهکانیان له ناو بهرن، زمانهکانی ئیمه بکهنه جینشینی زمانهکانیان و کلتوروهکهیان له ناو بهن بهی ئهوهی کهلتوروهکهی خۆمان گواستبیتتهوه پۆیان. ئهوان ماندوو و گه مژه دهکهین».

ئهو وشه «ئازهل» بۆ ئهشکهنجهیش به کار دههینیت. بهپیی قسهکانی سارتەر: بۆ جهلادان «ئهو شتهی زۆر به پیوستی دهزانن، ههلبهت ئهگەر هیشتا درهنگ نهکهوتبیتن، سووکایهتیبیکردن به «قوربانیهکانیان».

وهدهرنانی غروور له دلّهکانیان و هینانهخوارهوهی پیگهیان تا ئاستی ئازهله».

یهکهمین گوتاری سارتەر که بهتهواوی تاییهت کراوه به ئاشکراکردنی ئهشکهنجه له ژیر ناوی «ئیهوه ناوازهن» له مانگی مهی 1975دا له سهردهمی نوێ بلاق کرایهوه. سهردپری ئهو گوتارهی که له سهرداوی لۆموند نووسرابوو «پلانی پروخانی وره» بوو، بهلام رۆژنامهکه له ههلسهنگاندندا گوتی له رادهبهدر تونده و ئاماده نهبوو چاپی بکات. دوو مانگ بهر لهوه کۆمهلیک راپۆرت

له لایهن ژمارهیهک کارمهندی تازه دامهزێندراو و گهنجهوه که زۆربهیان قهشه و رهبن بوون، چاپ کرابوو. له ژیر پیش گوتاری به کۆمهلی «بهسیحیهکان گواهی ددهن»دا، دووناک Jean-Marie Domenach، پۆل ریکور Paul Ricoeur و رین ریمون René Rémond دهبینرا. سارتەر ئهم بهرههههه پرافه دهکات و دژی بهشداریکردن له تاوانی فهرنسییهکان و میدیاکان دهوستیتتهوه که ئاماده نین له ژیر ناوی مرۆفدۆستیدا نهیت یارمهتی کهسانی تر بهدن، وهکوو

René Rémond

پروگرامی میدیایی «ئپوه ناوازه‌ن» له‌سپه‌رادانی ناپیوست، ده‌ست بو څه‌شکه‌نجه‌بردن بو وهرگرتی دانپیدانان یان ده‌ستخستنی زانیاری.»

شوبهاندنی نه‌خوشیی په‌شه‌که‌له قامووسی وشه‌کانی نه‌خوشیدا بوونی هه‌یه و له نووسینه‌کانی سارته‌ردا زور باوه، دواي سالیڼک و جارڼکی تر له کتیبه‌کانی هیڼری څه‌لیڼک Henri Alleg له ژیر ناوی «لیپرسینه‌وه» La Question دا دیسانه‌وه به کار هیترایه‌وه. څه‌م به‌رهمه له فیڼریه‌ی

پروگرامی میدیایی «ئپوه ناوازه‌ن» له‌گه‌ل ژان نوین Jean Nohain پیشکه‌شکار. سارته‌ر له‌ویدا به‌گور و تینه‌وه څه‌شکه‌نجه و هه‌روه‌ها هه‌موو شیوازه‌کانی څه‌شکه‌نجه که له څه‌لجه‌زایردا څه‌نجام ده‌درین، څاشرکرا ده‌کاته‌وه که «خاللی هاوبه‌شپان پروتکرده‌وه‌ی څه‌م په‌شه‌زامة بوو، څه‌نجامدانی بی‌شهرمانه‌ی څه‌شکه‌نجه‌ی په‌تی، تالانکردن، ده‌ستدریژی، چالاکیی نازارده‌رانه دژی څه‌لکانی ناسایی،

1958 دا له لایه‌ن بلاوگه‌ی مینویی Minuit هوه چاپ کرا و بوو به پالنه‌ریک بو بلاوکرده‌وه‌ی ژماره‌یه‌کی تاییه‌تی سه‌رده‌می نوئی له مانگی مارس‌ی هه‌مان سالدا. څه‌لیڼک له چالاکانی حیزبی کومونستی څه‌لجه‌زایر و هه‌ر له سالی 1955 هوه تا څه‌و کاته‌ی له سپته‌مبه‌ری 1955 دا داخرا، سه‌رنووسه‌ری روظنامه‌ی «څه‌لجه‌زیره‌ی کوماریخواز» بوو. دواي څه‌وه، څاندری مالرو André Malraux، روظی مارتین

دوگار Roger Martin du Gard، فرانسوا موریاک François Mauriac و سارتهر سکالایه کی فهرمی بۆ سهروککۆمار ده نووسن (نالییر کامۆ خۆی له م کاره به دوور گرت) 30 ی مهی، سارتهر له گه ل هوسه ری هانری نه لیگ، لۆران شوارتز Laurent Schwartz و فرانسوا موریاک له کۆنفرانسیکی پوژنامه وانیدا که سه باره ت به «ره چاونه کردنی مافی مرۆف له نه لجه زایر» ساز کرابوو، به شداری ده که ن.

به ر له وه له شه شی مارسدا، دوای نه وهی «لیپرسیینه وه» بلاو بو وه، سارتهر گوتاریکی له ژیر ناوی «سه رکه وتنیک» له گو فاری ئیکسپرسیدا نووسی، که بوو به هۆی داخرانی نه وه ههفته نامه یه که له و کاته دا ژان ژاک سیرفان شرابییر Jean-Jacques Servan-Schreiber به رپۆبه ری بوو. نه وه ده نووسیت: «ده زانن نه وه پاساوانه چین که به زۆری بۆ کرده وهی جه لاده کان ده هیتینه وه؟» هه ندیک جار پپو بیسته که سیک تووشی کیشه بکه ین کاتیک ده بیین به دانپیدانانی نه وه ده توانین ژيانی سه د که س رزگار بکه ین. چه ند پوپووچن نه م قسانه. نه لیگ تیرۆریست نه بوو، هه ر وا که ئودین نه بوو. باشترین هۆکار نه وه ناویه که له تۆمه ته که یان ناوه «هه ره شه له سه ر ئاساییشی ده ولت و ریکه سته وهی

گروویه هه لوه شاهه کان». ئایا بۆ رزگار کردنی مرۆقه کان بوو که سنگی و موه کانی شه رماگیان سووتاند؟ نا. ده یانویست ناویشانی نه وه هاو پتییه ی شارده بوویه وه له زمانی ده ر به یتن. نه گه ر قسه ی بکردبا کۆمونیستیکی تریان به ند ده کرد؛ هه ر نه مه. دواتر خه لکیکی زیاتریان به ریکه وت قۆلبه ست ده کرد، هه ر که سیک له خۆرا شایه نی لیپچیینه وه بوو، زۆربه ی نه شکه نجه دراوه کان قسه یان نه ده کرد، چونکه قسه یه کیان نه بوو بۆ گوتن. روونا کبیره که مان دیسانه وه شوبه اندنی په تاکه به کار ده هیتینه وه: «له لایه کی تره وه نه خۆشیی ره شه بلاو ده بیته وه و له ده ریاوه تیده په ری ت: ئاشکرا بوه که له هه ندیک له به ندیخانه کانی سه نته ریش نه م لیپچیینه وانه ده کری ن».

دژی بيشه رمی ده سه لاتداران

کاتیک نه لجه زایر بوو به پرسى سیاسه تی ناو خۆیی فه رانسا، سارتهر شوبه اندنه که ی ده گوازیته وه بۆ نه وه په ری داگیرکاری و له سیپته مبه ری 1958 دا سه باره ت به و پیراندۆمه ی بریاره پاش مانگیک بۆ په سه ندر کردنی ده ستووری کۆماری پینجه م به رپۆه بجیت ده نووسیت: «ده نگه ده ران کۆمه لیک پیک دینن که شیته ل ناکریته وه. کاتیک

په تای ره شه چالاک ده بیته وه، له چرکه یه کدا هه موان تووش ده کات.» له ۱۹۵۵ نووسه ری خه لکی ئاتیل، نه مئ سیزار له «گوتاریکدا که سه باره ت به کولونیالیزم» بوو که لکی له م ویناسازییه وه رگرتبوو: «سه ره تا ده بیت لیکوژینه وهی له سه ر بکه ین تیگه ین داگیرکار چون کار بۆ ناشارستانیکردنی داگیرکراو ده کات. [...] پاشا گه ردا نییه کی گشتگیر ده ست پئ ده کات، نه خۆشیی ره شه جیگیر ده بیت و کانوونیکى ئیلتیه اب ده ست ده کات به بلاو بوونه وه».

نه م ویناسازییه بیچمگه لکی تریشی له خۆ گرت، وه کوو نه م پارچه یه له پیش وتاری نه فه تلیکراوه کانی زه وی که سارتهر تیدا بۆ فه ره نسبییه کان ده دویت: «هیچ باش نییه. هاو لاتییه کانم، ئیوه خۆ ده زانن به ناوی ئیمه وه چه کارگه لکی دزیو و نا ره وایان کردوه. به راستی هیچ باش نییه له ترسی نه وهی ناچار بن سه باره ت به خۆتان داوه ری بکه ن سه باره ت به هیچ که س و ته نانه ت سه باره ت به ویزدانى خۆتان، هیچ شتیک نه لپن. سه ره تا نه تانده زانی من پرواتان پئ ده که م. پاشان گوماتان کرد و ئیستا ده زانن، به لام هیشتا هه ر بیده نگن. هه شت سال بیده نگى، مایه ی شه رمه زارییه

[...] ئەمىرۆ، ھەر كە دوو فەرەنسى دەگەنە يەكتەر تەرمىك لە نىوانياندا دەدۇزىتتەو. تازە ئەو كاتە دەلىم يەككىك... مردو، فەرانسا ناوى ولاتىك بوو، ئاگادار بىن كە لە 1961دا نەبوو بىتە ناوى نەخۇشيبەكى دەروونى».

سارتەر ھەر لە يەكەم گوتارەو، كە لە سالى 1956دا بلاوى كردهو، جەخت لە سەر بىدەنگىي فەرەنسىيەكان لە بەرانبەر كارەساتەكان دەكاتەو، بەو ھىوايەي ئەوان ئاگادارى بەرپرسىارىيە بە كۆمەلەكەي خۇيان لە ھەمبەر كولونىيالىزمدا بىنەو. زالبوونى داگىركارى دەخاتە ژىر پىسارەو و رەخنە لەو ئارمانجانە دەگىت كە فەرانسا شانازىيان پىو دەكات: «سەيرى ئەو فلتەفلتە: ئازادى، يەكسانى، برايتى، عىشق، شانازى، نىشتمان، ئىتر چووزانم؟ ئەمانە رىگر نەبوون لە بەرانبەر ئەو ەي قسەي رەگەزپەرەستانە نەكەين، رەشى پىس، جوولەكەي پىس...»

يان لەو خراپتر لە رىزى فاشىزمدا: «مايەي شەرەمەزارىي ئىمەيە، گائتە بە ياساكامان دەكات، بە رەگەزپەرەستىيەكانى پىسمان دەكات، گەنجەكامان بەبى وىستى خۇيان ناچار دەكات لە رىگاي پرواكانى

نازىسمدا ەرن ئەو پروايانەي دە سال پىش ئىستا دژى ئەوانە خەبامان دەكرد. بۆ رزگاركردىنى خۆي فاشىزم تا ناو مالەكەي خۆي رادەكىشيت واتا فەرانسا. رۆلى ئىمە ئەو يەكە يارمەتيدەرى بىن بۆ لەناوچوونى. نەك تەنيا لە ئەلجەزاير، بەلكو لە ھەر شوپىتكدا كە بوونى ھەيە. تەنيا كارىك كە ئىمە دەتوانىن و دەبىت ھەولى بۆ بدەين، كارىك كە ئەمىرۆ لە ھەموو كارىك سەرەكىترە ئەو يەكە شانەشانى ئەوان خەبات بكەين، تاكوو ھەم ئەلجەزايرىيەكان و ھەم فەرەنسىيەكان لە دەستى داگىركارى و سەرەپووى رزگاربان بىت».

ئەم مېتافۆرە تايەت نىيە بە سارتەر. ئەم بابەتە لە گفوتوگوانى ئەو بەشەي لە مېدياكانىش كە ئارمانجى سەرەخۆي ئەلجەزايرىيان كردهتە ھىي خۇيان دەبىنرېت. بۆ ئوونە ئىكسپىرىس و فرانس ئەسرفاتور كە كلود بوردى Claude Bourdet لە ژانويەي 1955دا «گىشتاپۆي ئىو لە ئەلجەزايردا» ي تىدا چاپ دەكات و ھەرەھا گۆفارى ئىسپرى Esprit و سارتەر بەتوورەيىيەو دەلېت: «چما ئىمەيش لەم كارە دزىوانەي كە بە ناوى ئىمەو دەيكەن بەشدارىن، چونكە ئەو ھىزەيشمان ھەيە رىگرىبىشيان لى بكەين».

بەرگەگرتن لە بەرانبەر بىستنى وھا قسەيەك

چەواشەكارى دەسەلاتداران سوود لە بەشدارىكردى ئەو مېدياينەي دەبىنن كە نايانەوئىت خەلكى فەرانسا بزائن لە ئەلجەزايردا چى روودەدات: «نكۆلى لىكردىن، فىل و درۆ ئەركى سەرشانى سىخوورەكانى ئەم سەنتەرەيە تاقە خراپەكارى ئەو يەكە ئارامىي ئىمە تىك بدەن».

كۆمەلەكە بە شىوەي ھىمايەك لە پاشاگەردانى شارستانىيەتىك دەر دەكەوئىت: «تادار و داھىزراو، سەرقالى خەونە دىرپىنەكانى شكۆمەندى و دلنىگەرانىي شەرەمەزارى، فەرانسا لە نىوان مۆتەكەيەكى لىدا دەست و قاچ رادەو شىنېت كە نە دەتوئىت لىي ھەلېت و نە دەيشتوئىت قوفلەكەي بكاتەو. يان ھەموو شتىك روون دەبىتەو ەي يان ھەموومان تىدا دەچىن»، فەلەسووفەكە فەللى كۆتايى بەبى ھىچ ئەيھامىك بە كار ھىناوە تاكوو لە بەرانبەر بىشەرمىي بكوزانەي سەرۆكەكان بوەستىتەو و ئەم قسەيە بخاتە سەر زارىان: «مولى، بە ناوى كۆمەلەو، ھەرەگرمەكەي بەرەو لاي ئەم فەلاخە لەخۇبايىانە ھاوئىشت: لىگەرې لە ھەزارى و برسەتيدا ەرن، بەلكوواو نېشكەكانى سوئىز مافى خۇيان وەر بگرن».

یه که مین گوتاری
سارتره که به ته اوای
تایبته کراوه به
ناشکراکردنی
ئه شکهنجه له ژیر
ناوی «ئیوه ناوازهن»
له مانگی مهی
1975 دا له سهردهمی
نوئی بلاو کرایهوه

برینانهی خۆی دروستی کردوون. دوایین کاتی دیالکتیکه که گه یشتوه: ئیوه ئیدانهی ئەم جهنگه ده کهن به لأم هیشتا ناویرن پشتگیری خۆتان بو شه پفانانی ئەلجه زایری دهر بپرن. مه ترسن و متمانه به داگیرکهر و به کرێگیراوه کانیا بکهن. ئەوان وانان لئ ده کهن هه ندیک کاری به په له بکهن. په ننگه ئەو کاته به ناچاری و له ناکامدا، ئەم توندوتیژییه نوئییه که به رهه می تاوانه کۆن و دووباره بوه کانه له ناو بهرن. به لأم ئەمه ئیتر چیرۆکیکی تره. چیرۆکی مەرۆف. به متمانه وه ده لئیم خه ریکین له سه رده میک نزیک ده بینه وه که له گه ل بنیاد نه رانیدا یه ک ده گرین».

ململانی سارتره له سه رده می جهنگی ئەلجه زایردا ته نیا «خه باتیکی پینووسی» نه بوو. ئەم رووناکیبهره له هه موو ئەو به رانه ی رووداوه کان روویان ده دا به رپرسیاریه تی خۆی نیشان دا. ئەو به شداریی چهنده خۆپیشاندانی کرد که بو ناشتی له ئەلجه زایر، ریک خرابوون، (بو مموونه له ژوته نی 1960 دا و له دئسه مبه ری 1961 دا له رۆما». ئەو له خۆپیشاندانی بیدهنگی یه که می نوفه مبه ری 1961 دوا ی کوشتاره که ی 17 ئه کتۆبه ر و له خۆپیشاندانی 13 فیه ریه ی 1962 که بو ناره زاییده رپرن دژی سه رکوتکارییه خۆیناوییه کی ویستگه ی میترۆی

به لأم نه خۆشییه که له سنووره کانی رۆژئاوا دا نه ماوه ته وه و داگیرکراوه کانیش تووش ده کات. سارتره له پیش گوتاری نه فره تلێکراواندا ده نووسیته: «ناوچه گه راییی نه خۆشییه کی ده روونییه که داگیرکهر ده یگوازته وه بو داگیرکراوان، ئینجا به په زامه ندیی خۆیان بلاوی ده کاته وه و ده یچه سیپنیت». ئەو «شیتی» یه ی رۆچوو بوه ناو زاتی ره فتاری چه پی فه رانسا و «مۆره کانی کولونیالیزم» وه داگیرکراوه کانیش تووش ده کات. به لأم ئەم جاره یان ئەوان خۆیان ئەوه وه ده گرن و ده یکه نه هی خۆیان: «نووسیینه کانی فانون بخویننه وه تی ده گن که له کاتی لاوازیدا، نه خۆشیی ده روونی ده بیت به به شیک له ناخودئاگای به کۆمه لئ داگیرکراوان».

سارتره ریش وه کوو فانون کاردانه وه ی داگیرکراوان به راست ده زانیته و به شیوه یه کی پێچه وانه باس له مه فرووزاته کان ده کات: «ئهو به بایه خیکی ئەرینییه وه بو ئەو «شیتی» یه ده رواتیت که چه وسیتراو بو په تکرده وه ی کۆیلایه تی و له ناو بردنی ده سه لاتی داگیرکاری، دژی چه وسیتنه ر به کاری ده هینیت. ئینجا ده توانین بگه ینه ئەم ئەنجامه ی: «ئایا ریکه چاره یه ک ده دۆزینه وه؟ به لئ. توندوتیژییش وه کو ربه که ی ئاشیل ده توانیت مه رهه م بخاته سه ر ئەو

شارون پیک خرابوو، به شداری کرد. ههروهها له پروداوه که سیته مبهری 1960دا که به «دادگاییکردنی ژانسون» نوابانگی دهر کرد. سارتهر داوای کردبوو «ههر جوریک به باشی دهزانن که لکم لی وهر بگرن». نهو بهر له گشته که ی بهره و نه مهربکای لاتین «مانیفیست» ی واژو کردبوو، ههروهها له و خه یاله دا بوو له ویش بهره به نارمانجی سه ره به خوئیخوازی نه لجه زایر بدات.

«سارتهر گولله باران بکن» دروشمیک بوو که ته فگه ری خه باتکاره کونه کانی جهنگی جهانی له خویشاندانیکدا له ئوکتوبه ری 1960دا هاواریان بوو ده کرد. له ژووییه ی 1961دا و له ژانویه ی 1962دا، له شوقه کهیدا مینیان چاند. «نه ی ئیستا درنده کان رویشتون بوو کوئی؟ بهر به ریته له کوئی؟ که موکه سر نین، ته نانهت دهنگی ته پله که یان ده بیسترت: له گه ل دهنگی که په نا که یاندا زه ربیان گرتوه «نه لجه زایری فهره نسی» و ههر له م کاته یشدا نه ورووییه کان موسولمانه کان به زیندووی ده سووتینن».

سارتهر له پیشه کی نه فهره تلپکراوانی زه ویدا به هاواره وه نه م پرسته یه ده لیته وه.

چه نده ئاسانتر ده بیته نه گهر گرینگی به بابه ته ترسناکه کان نه ده یین و ته نیا هه ول بده یین بوو کوتایی

کاره که که ره سه ته ی لیک و له بار و جهانگیری عه قل ساف و لووس بکه یین! له بیده نگیدا رابکشین و له وه نه وزی له ش خو شه ویستیدا و له چاوه پروانیی نه وه دا یین به لکوو روچ و په وان هه موو شتیک چاک بکن». نه مه قسه کانی پاول نیزیانی هاوړتی سه رده می کولتی په روه ده ی سارتهر که له «سه گه پاسه وانه کان» و له سالی 1932دا نو سراوه.

دهنگی نه و سارتهر ی «چاکبوونی بو نییه» هیشتایش ههر موزاحیمه. به لام ئیزنی نه وه مان پی ددهات به شه ره مه زارییه کی که مته ره وه سه بری نه م قوناغه ی میژوو بکه یین. پروناکبیریکی به وه فا به و تیگه یشته ی له پیوستی بهر پر سیاریه تی هه یه تی، پیئوس و نوابانگه که ی ده خاته خزمه تی نارمانجیک که به دروستی ده زانیت. بو و نه و ههروه ها بو ژانسون، نه م جهنگه بایه خی نه نجامه که ی هه بوو به تاییه ت که ده بوه هوی نه وه ی نه و شته ی نه لجه زایرییه کان سه باره ت به فهرانسا وینای ده کهن ته نیا ده وله تیک نه بیته که چه تر بازه کانی له به ندیخانه کاند سهرقالی نه شکه نجه کردنن.

سارتهر له و پروایه دا بوو که ناشتی نیوان فهرانسا و نه لجه زایر به و مهرجه سهر ده گریته که فهره نسییه کان رووبه پرووی نه و راستیه میژوویانه

بینه وه له پیوه ندی له گه ل نه لجه زایردا: «چاک ده زانن که ئیمه داگیره یین. چاک ده زانن که ئیمه زپر و کانزاکان و پاشان نه وتی «کیشوره نوئیه کان» مان داگیر کرد و هینامان بو میتروپوله کونه کان. نه وروویای لیوانلیو له ده وله مهندی، به راستی مروقایه تی پیشه که شی هاوولاتییه کانی کرد. ههر مروقیک لیره هاوبه شی تاوانه، چونکه هه موومان سوودمان له چه وساندنه وه ی داگیرکاری بینوه». مه حاله نه م رویش بتوانین زیاتر له سالی 1962 بهرگه ی بیستنی نه م قسانه بگرین.

سه رچاوه

<http://ir.mondediplo.com/>